

sygn. akt IC 1107/18

WYROK W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kasperkiewicz - Jeruszka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Aneta Bednarek- Janik

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2019 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. B., Z. G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych M. B. i Z. G. solidarnie na rzecz powoda P. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 20.093,06 zł (dwadzieścia tysięcy dziewięćdziesiąt trzy złote, sześć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie;
2. zasądza od pozwanych M. B. i Z. G. solidarnie na rzecz powoda P. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 3917 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;
3. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 1107/18

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł pozew w którym domagał się zasądzenia od pozwanych M. B. i Z. G. solidarnie kwoty 19246,64 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że powód jest nabywcą wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki o nr (...) z dnia 22 lutego 2012 roku zawartej pomiędzy (...) im. (...) a B. B., który zmarł w dniu 12 grudnia 2015 roku. Wskazano, że pozwane poręczyły spłatę pożyczki przez pożyczkobiorcę. Wskazano, że data wymagalności wierzytelności jest data śmierci pożyczkodawcy. Wskazano, że na żądaną kwotę składają się należności :

- 16839,10 zł – kapitał;

- 2407,54 zł – odsetki karne wynikające z zaległości w spłatach raty pożyczki oraz naliczane od kwoty całego niespłaconego kapitału od dnia następującego po dniu wymagalności.

Wobec faktu że po wniesieniu pozwu dokonywane były systematyczne spłaty zadłużenia, które powód zaliczał w pierwszej kolejności na zaległe odsetki, ostateczne stanowisko powód przedstawił w piśmie procesowym z dnia 22 października 2018 roku w którym wskazał, że wnosi o zasądzenie kwoty 20093,06 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 19196,65 zł od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

Pozwana M. B. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Podniosła zarzuty przedawnienia roszczenia, braku legitymacji procesowej czynnej powoda, zakwestionowała cesję wierzytelności. Podniosła, że nigdy nie był klientem powoda oraz z ostrożności procesowej wskazała, że kwestionuje wysokość dochodzonego roszczenia oraz że powód nie wykazał, że nabył wierzytelność objętą pozwem.

Pozwana Z. G. na rozprawie zakwestionowała aby poręczyła spłatę pożyczki, zakwestionowała aby a na umowie widniał jej podpis.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 22 lutego 2012 roku B. B. zawarł z (...) im (...) w W. umowę pożyczki na kwotę 35900 zł. Pożyczka została udzielona na okres od 22 lutego 2012 roku do 15 lutego 2017 roku. Pozwane M. B. i Z. G. poręczyły spłatę pożyczki. Następnie pożyczkobiorca jak i poręczycielki podpisywali aneksy do umowy na podstawie których dokonywano przedłużenia czasu trwania umowy ostatecznie do dnia 02.11.2017 roku. (dowód; umowa k. 29-31, aneksy k. 32-34, 238, opinia biegłego k 284-293)

Pożyczkobiorca nie spłacał pożyczki zgodnie z jej postanowieniami wobec czego powstało zadłużenie. (dowód : historie spłat - k.163-164, 177-174, 180-187, 210-212)

Od lipca 2013 roku co miesiąc pozwane oraz pożyczkodawca otrzymywały od pożyczkodawcy zawiadomienia o istniejącym zadłużeniu z powodu niespłacania pożyczki zgodnie z jej postanowieniami jak również wezwania do zapłaty. (dowód: dokumenty k. 47-86 i 102-135)

Pożyczkobiorca B. B. zmarł w dniu 12.12.2015 roku (bezsporne k. 46 akt zgonu).

W dniu 29 września 2017 roku pożyczkodawca zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności objętej pozwem. (dowód : dokumenty k. 242-245)

Powód informował pozwane o cesji i wzywał je do zapłaty zadłużenia (dowód dokumenty k. 85-88)

Na datę orzekania wymagalne zadłużenie względem pozwanych wynosiło 20.093,06 zł w tym tytułem kapitału 16839,10 zł, tytułem należnych odsetek umownych i karnych skapitalizowanych na datę wniesienia pozwu w wysokości 2357,55 zł oraz pozostałe odsetki skapitalizowane na datę 1 kwietnia 2018 roku. (dowód: wyliczenie powoda k. 214-220, historia spłat - k.163-164, 177-174, 180-187, 210-212).

Po wniesieniu pozwu zadłużenie było spłacane po 50 zł miesięcznie. Wpłaty powód zaliczał w pierwszej kolejności na zaległe odsetki. (bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wykazał że pozwane odpowiadały za zadłużenie powstałe na podstawie umowy pożyczki wskazanej w pozwie jako poręczycielki. Powyższe wynikało w sposób niebudzący wątpliwości z treści umowy pożyczki.

Zarzut Z. G., iż na umowie jak i na aneksach do umowy nie figurują jej podpis okazały się gołosłowne. Biegły w opinii jednoznacznie stwierdził, że podpisy na umowie jak i na później podpisywanych aneksach do umowy należały do Z. G..

Zgodnie z art. 876 i nast. k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. O zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika.

Niezasadny w ocenie Sądu był zarzut przedawnienia i braku legitymacji czynnej zgłoszone przez pozwaną M. B..

Zadłużenie objęte umową stało się wymagalne z datą wygaśnięcia umowy z powodu śmierci pożyczkobiorcy tj z dniem 12 grudnia 2015 roku. P. został wniesiony w dniu 4 stycznia 2018 roku zatem przed upływem 3 letniego terminu przedawnienia zgodnie z art. 118 k.c.

Odnosnie zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej powoda Sąd nie podzielił stanowiska pozwanej. Twierdziła ona, że powód nie wykazał, że nabył wierzytelność objętą pozwem, oraz że doszło do zawarcia umowy cesji. W ocenie Sądu powód w sposób niebudzący wątpliwości wykazał, iż nabył wierzytelność objętą pozwem. Na okoliczność tą powód przedstawił wyciąg z mowy cesji z dnia 29 września 2017 roku. W ocenie Sądu nie było potrzeby przedstawiania pełnej treści umowy bowiem dane zawarte w wyciągu pozwalały na poczynienie ustaleń kto zawierał umowę i czego ona dotyczyła. Przedmiot cesji określony był w wykazie w pkt 4.2 umowy. Pod poz. 1007 wykazu wskazano umowę, z której wynikała wierzytelność poprzez wskazanie daty jej zawarcia i numeru oraz imiona i nazwiska dłużników. Dane te odpowiadały umowie dołączonej do pozwu. Tego typu określenie zbywanej wierzytelności w sposób wystarczający pozwalało na jej zidentyfikowanie. Zgodnie z art. 509 k.c. w umowie cesji nie ma obowiązku wskazywać dokładnej kwoty przelanej wierzytelności a jedynie informacje pozwalające na jej zidentyfikowanie.

Powód zatem wykazał, że przedstawiona przez niego umowa cesji wierzytelności obejmowała zobowiązania pozwanych wynikające z tytułu umowy pożyczki z dnia 22 lutego 2012 roku.

Pozwane nie wykazały aby spłaciły objętą pozwem wierzytelność. Co więcej po wniesieniu pozwu dokonywane były kolejne regularne wpłaty na poczet istniejącego zadłużenia w wysokości po 50 zł miesięcznie.

Pozwana M. B. kwestionowała nadto żądanie pozwu co do wysokości jednak jedynie z ostrożności procesowej i nie wskazała żadnych konkretnych zarzutów pod kontem niewłaściwego wyliczenia istniejącego zadłużenia. Takie zarzuty jako ogólnikowe i nieprecyzyjnie sformułowane zostały w ocenie Sądu podniesione jedynie w celu nieuzasadnionego przedłużania postępowania.

Powód wykazał zasadność żądania pozwu co do wysokości przedstawiające historię spłat oraz szczegółowy sposób rozliczenia dokonywanych wpłat.

W tym stanie Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczności wysokości istniejącego zadłużenia jako niecelowy ora powodujący nieuzasadnione przedłużanie postępowania i zwiększenie jego kosztów.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że żądanie pozwu, sprecyzowane ostatecznie w piśmie procesowym powoda z dnia 22.10.2018 roku (k. 214-220) zasługuje na uwzględnienie w całości.

W punkcie 1) wyroku, na skutek omyłki, Sąd zamieścił niepełne rozstrzygnięcie. Po słowach: „z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie” winna znaleźć się dalsza treść: „liczonymi od kwoty 19196,68 zł (dziewiętnaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć złotych, sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty”. Zaistniała nieprawidłowość została usunięta poprzez sprostowanie postanowieniem z dnia 28.11.2019 roku.